

Buck Ladin dvorec

nar. 15.4.1971

otec: Fargo ze Stárkova dvora

matka: Bessy Věžnické vrchy

majitel: B.F.Lazar, Bratislava

27

Zpravodaj chovatelů rottweilerů

ČSCHDZ

Český svaz chovatelů drobného zvířectva
Základní speciální kynologická organizace chovatelů ROTTWEILERŮ
Redakce Zpravodaje: Dagmar Černá, Nad Šárkou 134, Praha 6-Dejvice
MUDr. Libor Chabr, Novodvorská 1091, Praha-Bráník
Antonín Tománek, Na Příkopě 12, Praha 1

ROTTWEILER V RODINĚ

Je zřejmé, že funkci psa v rodině si každý představuje ináč; pre niekoho je pes nástroj /lepšie alebo horšie fungujúca vec/, pre iného spoločník, kamarát, fetiš, dieťa a pod. Moja svokra projevila naprosto nekonvenčný prístup k věci: "Áno", potešila sa, "kúpte si nejakého chlpatého psíčka ... ja si ho zavše napichnem na metlu a budem ním utierať pavučiny".

Priniesol som z Prahy ročného veľkého knírača, o ktorou mi majiteľka napísala, že "velice hezky kouše". Pes sa čoskoro u nás aklimatizoval a "hezky" rýchle rozkúsal, Behom 7 mesiacov dohrýzol 9 ľudí, z toho dvoch zaslúžilých a jedného národného umelca. Svokra na svojom dome často niečo opravovala a neraz nás budila výkrikmi: "Deti, vstávajte! Váš pes žerie mojich remeselníkov..." Keď pes začal napadať i rodinu, s ťažkým srdcom sme sa ho zriekli - na veľkú úľavu okolia i cvičiska, kam sme a ním chodili.

PRÍPAD BUCK

Prahu mám rád a po dobrých skúsenostiach s kníračom, som sa ta vypravil znova - po šteňa rottweilera. Späť sme cestovali vlakom a Buck, ako sme šteňa pomenovali, sa choval skvele. Vypil dva litre mlieka a zabával sa tým, že celou cestou trieskal prázdnu mističkou. Prvé komplikácie nastali pri zoznamovaní s bratovým boxerom, s ktorým mal harmonicky spolunažívať na chodbe s na balkóne. Rottweiler sa ho strašne nalákal a pištiac ako potkan, zaliezol do izby pod kreslo, odkiaľ ho boxer nemohol vytiahnuť.

Boxera sme chytili, na chodbe uvázali o vešiak e čakali, to sa stane. Rottweiler dlho zotrval pod kreslom napokon mu zvedavosť nedala a vyliezol, schoval sa mi za nohu a odtiaľ druhého psa pozoroval. Boxer stál našponovaný, vetril a pomaly krútil chvostom. Čoskoro sa očuchali. Vzápätí ho rottweiler uhryzol do papule a nemotorným cvalem dobehol späť za moju nohu. Odtiaľ vyzývavo štekal. Neskôr, keď zistil, že starší pes mu neublíži, týral ho priam nehorázne. Pichľavými zúbkami au rozkusával gamby, kradol mu z papule

jedlo, hračky, zalihával pelech, neskôr nedovolil, aby sme sa s boxerom hrali. Ako 9-mesačný se ho pokúšal nosiť v papuli. Boxer nanejvyš zavrčal, avšak spravidla ustúpil. Keď mal rottweiler rok, začeli sme sa o druhého psa báť.

Jedného dňa /psi žrali spolu na balkóne, pravdaže, každý zo svojej misky/, rottweiler zožral svoju porciu skôr a naježený, s chrapľavým vrčaním, mäkko našlapujúc na široké laby, pristúpil k druhému psovi. Boxer sa vedľa neho strácal, prestal žrať a zdalo sa, že sa chystá odstúpiť od misky. Vyšiel som na balkón, aby som zasiahol v neprospech vlastného psa. V tom okamihu se do seba pustili. Na malom priestore mal ťažký rottweiler /už vtedy obávaný kúsač/ všetky výhody na svojej strane. Napriek tomu dostal bitku, v ktorej sa ustanovila hierarchia v psej svorke.

POVAHA ROTTWEILERA

Ak Londonov Biely tesák delil veci na živé a neživé, Buck ako šteňa rozoznával predne ty jedlé a nejedlé. Málokedy se obťažoval skúmať nejakú vec ináč, akože do nej zahryzol. Tak zistil, že kamenné schody, vlastná noha, kovové kľúče a radiátor sú predmety nejedlé. Všetko ostatné patrilo do druhej /jedlej/ kategórie. Z ľudí vr. vnímal iba nohy, ktoré naháňal a hrýzol. Až po niekoľkých fackách uznal, že i podaktorí ľudia patria do prvej /nejedlej/ skupiny. Dvojmesačný rottweiler bol až dojímavo nemohúci. Raz sme na prechádzke stretli trojročného dobermana. Buck sa k nemu doverčivo dabatkal. Doberman doňho bez akejkolvek výstrahy zahryzol. Akosi dodnes neviem zabudnúť dáme, ktorá bola a dobermanom, že sa pokojne prizerala ako jej pes kaličí bezmocné šteňa. Napokon sa mi podarilo dobermana chytil za krk a Bucka mu z papule vypáčiť, Akonáhle sa pištiaci rottweiler dostal opäť na všetky štyri, po prvý raz se v ňom prebudila bojovná povaha jeho rodu; bez váhania sa vrhol na dospelého psa, ktorý doňho zahryzol znovu. Po veľkých ťahaniciach som ho znovu vydoloval dobermanovi z papule a celého zakrvaveného dotiahol domov. Treba povedal, že z tejto skúsenosti nevyvodil nijaké poučenie. Ako šteňa - ale ani ako dospelý pes - nikdy sa nevyhol z cesty človeku ani psovi. Neraz bol porazený, no nikdy pokorený. Na cvičisku si z neho chlapci dlho robili srandu - tak trochu i ako pomstu za knírača, ktorého sa báli; ťahali Bucka za zadné nohy, za uši, za krátky chvostík. Buck sa po nich nemotorne oháňal. Bol hrozne nešikovný; akékoľvek šteňa jeho veku ho zvalilo z noh. Raz prišiel na cvičisko jeden starý výcvikár. Díval sa na Bucka a jeho trýzniteľa a krútil

hlavou: "Dnes strašíte vy jeho", prorokoval, "zajtra bude on vás!"

Buck mal 5 mesiacov, keď sa pri obrane odtrhol, nešikovným cvalom dobehol k figurantovi a bez váhania zahryzol do rukáva vedľa dospelého psa, ktorý našťastie držal ďalej rukáv a nezaútočil na Bucka.

Ako šteňa bol až nepríjemne samostatný. Zavše som se mu v lese scho-vel, no nikdy sa neobťažoval hádať ma. Maximum, čo bol schopný urobil, že sa vrátil po stope na miesto, kde ma stratil a tam si sadol.

To znamenalo, že musím ísť k nemu. Hoci ľudí nenapáda, miesto - nech zaľahne alebo zasadne hocikde - si stráži. Moju ženu mal od malička zo všetkých najradšej. Vymýšľali si naj-nemžnejšie hry, pri ktorých vždy prišla o niektorý kus oblečenia. T dnes ju rád vyzýva k hre tým, že jej vezme ruku do papule, alebo ju uštipne do boku. /Načo manželka kričí a pes radostne breše/. I k mojej matke sa správa veľkoryso; za žemlu alebo kúsok chleba je ochotný vymeniť takmer každý predmet, čo jej ukradne. K bratovi sa správa ako k seberovnému; rešpektuje ho, avšak žia-dá, aby i brat rešpektoval jeho. Otca istý čas nepadali; potom som však zistil, že chyba je vo mne, nie v psovi. Mojim priateľom ne-ubližuje, dvoch má vyslovene rád, s jedným chodí dokonca na pre-. chádzky. Niektorých matkiných hostí straší, na pedaktorých dokonca útočí, prišiel som však na to, že impulz vychádza zo mňa. Aj keď to znie neuveriteľne, neraz sme pozorovali, že ľudí, ktorých nemám rád ja alebo moja žena, okamžite napáda, hoci sa k nim správame zdanlivo rovnako ako k iným.

Myslím si, že nedoceňujeme rozdielnosť nášho a psieho zmyslového sveta; v niektorých rovinách sa prelínajú a iba o tomto malom úseku môžeme podal viac alebo menej pravdivú výpoveď.

Stojí písané v Knihe kníh: "Si tyranom ? Nemožeš mať priateľov ... Si otrokom ? Nemožeš byť nikomu priateľom" ... Ak nie je človek jedným ani druhým, môže azda ďalej zotrvať v predstave, že dokáže v niečom porozumieť inému človeku i psovi.

B.F. Lazar

"PES - PŘÍTEL ČLOVĚKA"

Odebírate náš jediný kynologický časopis? Chovateľům doporučujeme k prostudování článek prof. dr. Jar. Kábrta "Výživa a odstav štěnat".

NOVÉ POZNATKY O JEDNÁNÍ PSA

Jeanne Gerteis, pokusný ústav Bar-Narbor, Zurich

V životě štěněte rozlišujeme 4 důležitá věková období.

I. období zahrnuje prvních 20 dní. Je to více nebo méně vědomý život, rozvíjení smyslů.

II. období zabírá 4. - 7. týden. Začátek schopnosti učit se, začátek sociálního života se sourozenci; výchova matkou. V 5. týdnu začíná vztah mezi psem a člověkem. Koncem 7. týdne je nejprůzračnější čas k předání štěnat novému majiteli.

III. období - od 8. - konec 12. týdne. Výchova člověkem. Poznávání okolí. Koncem 12. týdne zkouška povahy.

IV. období - 13. - 16. týden. Poznávání světa. Ukončení vývojové fáze charakteru.

I. období zabírá 19 1/2 - 20 dní. Variace vznikají délkou březosti. Všechny fenky nerodí přesně 63. den, některá dříve, jiná později. proto jsou některá štěňata zralejší než jiná. Dvacátým prvním dnem však končí toto období u štěnat všech plemen. V této době je nejdůležitější otázkou přežít. K tomu potřebuje štěně teplo, potravu, masáž a spánek.

Jistá pozorování, prováděná na stanici Bar-Harbor, svědčí o tom, že všechna období jsou od sebe ostře oddělená. Nastane-li koncem třetího týdne pravidelný kontakt štěnat s lidmi, nedochází později k diferencím v příchylnosti psa k člověku. Nezáleží ne tom, chovají-li se štěňata doma nebo v kotci. Domníváme se, že před skončením 3. týdne nemá okolí na štěně žádný vliv.

II. kritické vývojové období leží mezi 3. s 7. týdnem. Od 21. dne již štěně relativně dobře vidí, slyší a čichá. Od tohoto momentu hraje okolní vlivy rozhodující úlohu v jeho dalším vývoji. Naráz se otevírá svět, který je obklopuje jeho smyslům a vnímání; od té doby není již přítomnost matky nutná, Nastává čas kdy se chovatel má zabývat psími kojenci, aby si zvykli na vztah k člověku. Během těchto 4 týdnů se vyvíjí mozek a nervy, které koncem 7. týdne dosahují vrcholu možného vývoje. To znamená, že štěňata mají již schopnosti dospělého psa. Chybí samozřejmě zkušenost. Celý pozdější obraz charakteru psa koření v těchto

čtyřech prožitých týdnech. V této době objeví štěně matku a své sourozence, vznikají základy normálních vztahů mezi nimi. Odloučíme – li některé štěně před uplynutím sedmi týdnů od matky a sourozenců, bude mu v životě chybět normální vztah k druhým psům; stane se z něj nepolepšitelný rváč; čím bude větší, tím bude nebezpečnější.

K čistě fyziologickým, život udržujícím činnostem se nyní druží hra a zdánlivý boj, přičemž se ve smečce štěňat ukazuje vyslovená tendence k hodnotnímu zařazení, které má všechny stupně od vůdce až po úplně podřízeného. Konec 7. týdne je ideální k předání štěňat, dají se živit již úplně nezávisle na matce.

Pokusy na stanici Bar-Harbor dokazují, že odloučení štěněte od matky a sourozenců hned po ukončení 4. týdne života a úzký kontakt s člověkem, způsobují absolutní připoutání psa k člověku a nezájem o styk s druhými psy v pozdějším věku. Podle Konráda Lorenze se dá jen velmi těžko s takovými jedinci chovat.

Má-li mít pes normální /specifický pro svůj druh/ vztah k sobě rovným, musí se jeho psychický vývoj správně usměrnit, což se může stát jen žije – li štěně až do konce 7. týdne v kontaktu se svou matkou a sourozenci. Tam, kde tomu z různých důvodů tak nebylo se objevují více nebo méně těžké nežádoucí úchytky v charakteru.

Dále se ukazuje jako velmi příznivé, brát štěňata od 5ti týdnů z kotce a každému jednotlivému se zvláště věnovat. Dají – li si chovatelé práci a zabývají se pravidelně štěňaty půl hodiny nebo dvakrát po čtvrt hodině denně, je možné nechat je ve cvingru déle než 7 týdnů, Pravidelnost má velký význam pro konečný výsledek, podporuje se tak individualita štěněte, hrou se učí správnému vztahu k člověku, seznamuje se s cizím akustickým a hmotným prostředím. Zabývat se štěnětem, neznamená jen provádět darebáctví. Štěně se má seznámit s chozením na vodítku, se sednutím na povel a s přivoláním. Je to Čas, kdy se mládě naučí znát své jméno. Nesmí se nikdy trestat! Každé normální štěně je plné zvědavosti a spolupracuje rádo a s dojemným nadšením. Byl by to velký pokrok, kdyby každý chovatel pochopil, že ve vývoji štěněte v psa je velmi krátké časové období, kdy se tvoří sociální vztahy k okolí. Co se zanedbá, nedá se po uplynutí této doby dohnat. Údobí, ve kterém se tvoří vztahy mezi psy a vztah psa k člověku je ostře ohraničené: od 5. do 12, týdne života štěněte. 15 let trvající pokusy na stanici Bar-Harbor potvrzují

tato poznání. Konaly se na pěti různých plemenech, která se charakterem od sebe značně liší. Byli to beaglové, cockeršpanělové, basentji, hrubosrstí foxterrieři a sheltie. Výrazové prostředky a individualita těchto plemen jsou různé. Ukázalo se však bez výjimky, že kritická životní období jsou u všech plemen na vlas stejná. V otázku, kdy má štěně začít s učením se, je jen jedna správná odpověď: mezi 21. až 84. dnem života. Vynecháme - li učení v této časově přesně vymezené periodě, zejména učení základů toho, co vyžadujeme od psa žijícího ve společnosti člověka, začne se štěně učit samo a přivlastní si nežádoucí návyky. Tím si značně ztížíme pozdější výcvik psa, protože samostatně vydobyté sebevědomí zvířete bude působit vždy negativně na jeho ovladatelnost. Naučené /nadrezírované/ správné jednání nebude pevné a při první nedbalosti zmizí. Jinými slovy: pes, který se jako štěně ve správném momentě svého stáří něčemu naučí, bude se po celý svůj život jako dospělý bez námahy a dobře učit.

III. kritické životní období sahá od 49. - 84. dne, t.j. od 7.-12. týdne. Je prodloužením IX. období. Přesto se však nesmíme domnívat, že během této doby můžeme dohonit, co jsme před tím zameškali. Všechny pokusy dokazují opak.

Skončila doba kojení a začíná samostatný život. Je to čas, během kterého mladý pes sbírá zkušenosti - nejruznější a co nejvíce. Má se seznámit s cizími lidmi, dětmi, psy, velkými a malými domácími zvířaty, s auty a jinými dopravními prostředky a učit se, že nejsou nebezpečné, když se k nim správně přistupuje.

IV. a poslední kritické období je od 12. - 16. týdne. Tělesný a psychický vývoj rychle pokračují. Je to věk, kdy mladý pes touží po nezávislosti. Má-li příležitost, pokouší se o výlety, které, jsou stále delší a trvají vždy delší dobu; opouští matku a sourozence. V této době se rozhoduje jednou pro vždy o vztahu mezi psem a člověkem - kdo bude mít převahu - vedoucí postavení. Necháme-li štěně přes 16 týdnů v kotci hrát si podle nálady a chuti se sourozenci, aniž bychom mu věnovali osobní pozornost a lásku, nevychováme - li je a neučíme, narušíme tak pro vždy velkou část jeho původních vloh. V tomto stáří se ještě může stát domácím psem a může být vycvičeno, nebude z něj však nikdy ideální pes. Námaha při výcviku se nevyrovná výsledku. Pes nebude nikdy tím, čím mohl být. Bude po celý život napadat, rvát se nebo bude příliš podřízený, nebude pravým přítelem člověka.

Hry ve skupině štěňat mají pozitivní vliv jen do určitého stupně. Chybí to nejdůležitější - rozvinutí individuální osobnosti. Nic nerozvinuje dědičné i nabyté vlohy tak dobře a rychle jako pravidelný kontakt s člověkem. V tomto stáří nemá být ničím narušován vztah mezi pánem a psem. Štěněti máme udělat učení co nejlehčí. Čím ideálnější jsou podmínky, tím lepší jsou výsledky. Štěně musí mít pocit, že je bráno vážně; to mu dá nezbytné sebevědomí k pozdějším uspokojujícím výkonům. Proto nezapomeňme, že doba k této přípravě je velmi krátká: od 21. - 112 dne života štěněte. To je pouze 13 týdnů ! Měli by si to uvědomit všichni chovatelé. Na nich především záleží starost o vývoj těla, ale také o vývoj charakteru - a to je obrovská odpovědnost!

Dr. Scott, vedoucí pokusného ústavu Bar-Harbor, shrnuje tento problém takto: Jednotlivá plemena mají rozdílné dědičné vlohy. Individuální socializace trvajících ad 3 do 16ti týdnů udělá z každého štěněte každého plemena charakterově uspokojujícího psa. Sociální podmínky se vytvoří učním. Učení začíná v momentě, kdy se objeví schopnost učit se. Co se pes naučil v mládí, to se dá podle přání a nutnosti doplnit. Co se naučil později, to nikdy nevymaže a nezahradí dříve naučené.

Pes, se kterým takto zacházíme, nám přináší radost a uspokojení. Naše péče o malé štěně umožňuje úplné rozvinutí jeho dobrých vloh. Pes není pak jen naším milým a hodným průvodcem, nýbrž také skutečně vnitřně hluboce šťastným psem. Je jisté, že většina štěňat přichází na svět se zcela normálními charakterovými vlohami. Dnes velmi rozšířené psychosy, které se projevují jako nejružnější vady charakteru, zavinili v první řadě chovatelé, v druhé řadě majitelé psů. Můžeme krátce říci, že chovatelé ladí housle a majitelé na ně hrají.

SCHŮZE CHOVATELSKÉHO KOLEGIA ZSKOCH - RT

se konala dne 15. 10. 1973. Zúčastnili se: D. Černá, MVDr L.Chabr, Jiří Stárek, Ant. Tománek a doc.E.Weidlich. Řešily se hlavní problémy dovozu štěňat z NDR a NSR. Odborná komise ČSCHDZ schválila dotaci ve výši 6.000 Kčs. Př. Tománek předložil přehled odchovu po Barim von Erlenhof a přehled chovných fen. Na školení rozhodčích, pořádané ČSCHDZ dne 24. a 25. 11. t.r. na Hluboké, jsou pozváni: D.Černá, Ant.Tománek a MVDr Libor Chabr /jako člen OK ČSCHDZ./

SCHŮZE VÝBORU ZSKOCH ROTTWEILERŮ

byla v sobotu 17. 11. 1973. Přítomni byli: Dagmar Černá, MVDr Libor Chabr, Ant.Tománek, doc.Eugen Weidlich a Boh. Zeman.

- Výbor jednal o obtížném dovozu štěňat z NDR a NSR.
- Uvažujeme o novém tisku a nové úpravě Zpravodaje.
- Jednatelka přednesla návrh osnovy na brožuru pro nové majitele RT, která by měla vyjít asi v rozsahu 2 čísel Zpravodaje.
- Výbor jednal o možnosti zhotovení menších keramických sošek RT.
- Výbor se zabýval možnostmi vyhlášení fotografické soutěže.
- Jako každoročně odmění i letos nejlepšího psovoda.
- Do Zpravodaje chystáme historii RT v ČSSR, dosud chybí některé údaje.
- Na výboru byla čtena stížnost př.Ed.Spáčila, týkající se posuzování RT na MVP v Brně.
- Jednatelka obdržela od předsedy ADRK kompletní ročník časopisu "Unser Rassehund". Rada článků o RT bude jistě zajímat naše členy. Zvláště důležité jsou zprávy z XI. kongresu IFR /mezinárodní federace přátel rottweileři/. Těmto zprávám věnujeme pravděpodobně celé Číslo Zpravodaje.

OBLASTNÍ VÝSTAVA PSŮ V PRAZE - DNE 7. 10. 1973

RT byli na této výstavě poměrně málo zastoupeni. Majitelé RT z Prahy a okolí se připravili o příjemné zážitky z výborně organizované a celkově zdařilé výstavy. Návštěvníkem výstavy se představili tři RT, kteří úspěšně representovali náš chov. Ve třídě dospělých fen byla oceněna známkou výborná I. CERTA Z POHRANIČNÍ STRÁŽE př.Bohumila Zemana z Chomutova, která získala i nejvyšší tituly "oblastní vítěz" a "vítěz Praha". Známkou výborná II. byla oceněna ARA _Z_DĚLOVÉ HRÁZE př. Vladimíra Lněničky z Prahy. Ve třídě dospělých psů byl oceněn známkou velmi dobrý ARNO Z POHRANIČNÍ STRÁŽE př.Bohumila Zemana.

Vystavení RT byli velmi dobré kvality. Jejich předvedení přineslo cenný poznatek o tom, že ideální kondice a vyspělost psa nebo feny není záležitostí jednoho nebo dvou let stáří

předváděného psa. Důkaz o tom byl charakteristický zejména u Arno z PS, který oproti stavu při posuzování na bonitaci dnes představuje velmi dobrý typ vyspělého a typického rottweilera.

Antonín Tománek

OBLASTNÍ VÝSTAVA PSŮ V ČERNOŠICÍCH - DNE 14. 10. 1973

proběhla za velmi chladného počasí, takže mnozí majitelé psů si kromě "oblastního vítěze" odnesli i chřipku nebo nachlazení. RT posuzoval Jar. Odvárko. Předvedena byla pouze SÍTA Z POHRANIČNÍ STRÁŽE i umístila se ve třídě mladých fen jako velmi dobrá.I., "vítěz třídy mladých".

CVIČÍME S ROTTWEILERY

Dne 4. 11. se konal na cvičišti ZSKO v Šumperku závod ve 3 kategoriích. V první, kde nastoupili psi bez zkoušek a soutěžili podle ZVV1, se umístil jako první HASAN KRALICKÝ SNĚŽNÍK př.Milady Drtílkové ze Šumperku. Rozhodčím v těchto závodech byla př.M. Lohniská.

MEZINÁRODNÍ VÝSTAVA PSŮ BRNO - DNE 28.10.1973

Zúčastnili se pouze 3 rottweileři, které posoudil k nevelké spokojenosti majitelů polský rozhodčí Vlody Klodainckí.

AMMON VON BAHRETAG -pracovní tř. - výborný, vítěz třídy, CACIB
/maj. M.Lohniská, Šumperk/

NEDA VON SANDHÜBELN - tř. mladých -výborná, vítěz třídy mladých
/maj. M.Assanger, Rakousko/

BESSY Z ROZTOCKÉ DRÁHY -tř. otevřená - maj.Fd.Spáčil, Štěpánovice
posudek odmítl

IMPORT 2 ŠTĚNAT Z NSR

Po dlouhém jednání se podařilo dovést dvě štěňata RT z NSR; tříměsíčního psíka DOYANA VON HAUS WINTER a čtyřměsíční fenku CO-RU VON DER OSTALB. Pes je po výborných rodičích, bez dysplazie, zcela cizí krve. Fena s výbornou povahou má mezi předky řadu známých východoněmeckých psů ze stanice VON KURSAAL, mezi prapředky

vyniká stanice von KOHLWALD, SOLITUDE, SCHIFFERSTADT a
JAKOBSBRUN-NEN.

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ !!!!!!!!!!!

V Kyjích u Prahy se ztratil RT , jednoletý pes, slyšící na
jméno RONNY; žádáme všechny členy klubu v Praze a okolí, aby
věnovali zvýšenou pozornost psům našeho plemene a hlásili každého
psa, kterého neznají, jednatele klubu.

NA OBÁLCE ZPRAVODAJE

je fotografie desetiměsíčního RT, Bucka z Ladina dvorce.
Obrázek byl pořízen na Slovenské výstavě psů v Bratislavě 1972.

ZPRAVODAJ - vydává ZSKOCH ROTTWEILERŮ - pouze pro svá členy

PRAHA PROSINEC 1973